

**Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**Факультет менеджменту, адміністрування та права
Кафедра менеджменту, бізнесу та адміністрування**

**СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ
ТА ІНСТРУМЕНТИ ФОРСАЙТУ В ПУБЛІЧНІЙ
СФЕРІ**

**засоби діагностики знань (збірник тестових
завдань) для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої
освіти спеціальності 281 «Публічне управління та
адміністрування»**

**Харків
2024**

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет менеджменту, адміністрування та права
Кафедра менеджменту, бізнесу та адміністрування

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ
ТА ІНСТРУМЕНТИ ФОРСАЙТУ В ПУБЛІЧНІЙ
СФЕРІ

засоби діагностики знань (збірник тестових
завдань) для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої
освіти спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

Затверджено
рішенням навчально-методичної комісії
факультету менеджменту,
адміністрування та права
Протокол № 1
від 17.09.2024 р.

Харків
2024

Схвалено
на засіданні кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування
Протокол №1 від 27.08.2024 р.

Рецензенти:

Т.М. Лозинська, д-р наук з держ. упр., професор, зав кафедри публічного адміністрування та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Т.Ю. Білоусько, канд.екон. наук, доцент, доцент кафедри економіки та бізнесу Державного біотехнологічного університету

Стратегічне управління та інструменти форсайту в публічній сфері: засоби діагностики знань (збірник тестових завдань) для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» / уклад.:О.М. Таран, Г.П. Пасемко; ДБТУ. – Харків: [б.в.], 2024. 56 с.

Надано тестові завдання обов'язкової навчальної дисципліни «Стратегічне управління та інструменти форсайту в публічній сфері», що охоплюють з основні програмні питання. Пропоновані тестові завдання з даної навчальної дисципліни сприятимуть перетворенню отриманих теоретичних знань на практичні навички та вміння формування навичок з прийняття рішень у складних і непередбачуваних умовах суспільного розвитку, що потребує застосування стратегічних підходів для цілей управління у публічній сфері.

Відповідальна за випуск: О.М. Таран, канд. екон. наук

© Таран О.М., Пасемко Г.П., 2024
© ДБТУ, 2024

ПЕРЕДМОВА

Навчальний процес як складна багатогранна система здійснюється тільки при надійній діагностиці рівня знань студентів у вигляді зворотного зв'язку – через контроль за ходом і результатами навчального процесу. Саме такий зворотний зв'язок здатні забезпечити тести. Тестування, як один із методів контролю є зручним, надійним, оперативним і об'єктивним. Перевірка й оцінювання знань і умінь здобувачів – активний процес, що важливою складовою процесу навчання, адже результат контролю – це показник співвідношення між поставленими цілями навчання і досягнутими результатами; це основа оцінки навчальних досягнень здобувачів, яка характеризує рівень оволодіння знань, умінь і навичок згідно з вимогами навчальних програм та ОПП. У процесі перевірки й оцінювання знань викладачі не лише фіксують фактичні знання, уміння, а й впливають на результати і хід всього навчального процесу. В основі тестів лежать спеціально підготовлені завдання, які дозволяють швидко, надійно й об'єктивно оцінити знання. Основна відмінність тесту від традиційної контрольної роботи полягає у тому, що він завжди припускає вимірювання. Тому оцінка, що виставляється за підсумками тестування, відрізняється більшою об'єктивністю і незалежністю від можливого суб'єктивізму викладача, ніж оцінка за виконання традиційної контрольної роботи, яка завжди суб'єктивна. Головна відмінна риса тесту – об'єктивність, що гарантується вимірюванням, функція якого полягає в тому, щоб поставляти кількісну інформацію. В методичній розробці надаються тестові завдання для контролю рівня засвоєних знань з дисципліни «Стратегічне управління та інструменти форсайту в публічній сфері» здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування», які повністю відповідають її змісту її програми.

ТЕМА 1. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

1. Характерні особливості системи стратегічного управління певного залежать від взаємодії таких чинників:
  - а) тенденцій змін внутрішнього і зовнішнього середовища;
  - б) споживачів, стану конкуренції, постачальників
  - в) галузевої належності; розмірів підприємства; типу виробництва, рівня спеціалізації; характеристик виробничого та науково-технічного потенціалу; рівня розвитку управління; рівня кваліфікації персоналу;
  - г) здібностей менеджерів та рівня розвитку управління.

2. Стратегічне мислення – це:
  - а) мислення, властиве всім керівникам організацій;
  - б) мислення, що орієнтоване на визначення цілей організації і способів їх досягнення;
  - в) мислення, що є іншим визначенням економічного мислення;
  - г) усвідомлення тактичних цілей підприємства.

3. Сутністю стратегічного управління за допомогою «управління за слабкими сигналами» є:
  - а) постійне спостереження за тенденціями у змінах у ринковому середовищі, здійснення категоризації завдань за ступенями терміновості та важливості; надалі процес прийняття рішень контролюється на предмет відповідності наслідків рішень наявним у системі менеджменту стратегічним настановам;
  - б) ґрунтується на припущенні про те, що будь-які несприятливі явища або перспектива росту можливостей організації виникають не раптово, а зумовлюються появою сигналів-провісників;
  - в) необхідність у такого роду управління виникає, коли нові проблеми не тільки слабо передбачені і розвиваються дуже швидко, але і виникають практично раптово, не маючи під собою очікуваного прогнозу;
  - г) логічним розвитком стратегічного планування, суть якого полягала у доповненні планування потенціалу підприємства плануванням його стратегії.

4. Головною метою стратегічного управління є:
  - а) розробка оптимальної стратегії розвитку організації;
  - б) підвищення конкурентоспроможності організації;
  - в) підвищення якості обслуговування споживачів;
  - г) підвищення продуктивності праці персоналу.

5. Стратегічний рівень підприємства (організації) – це:

- а) визначення необхідного для існування та розвитку підприємства кадрового складу з конкретними кількісними (чисельність) та якісними (кваліфікація) показниками;
- б) забезпечення конкурентоспроможності підприємства завдяки вибору адекватних стратегій та нагромадження (підтримки) конкурентних переваг;
- в) частина середовища функціонування організації;
- г) рівень його готовності до ефективних дій у середовищі завдяки розробці та реалізації обґрунтованих стратегічних рішень, що враховують можливості та обмеження розвитку цього підприємства.

6. Стратегічне управління базується на:

- а) концепції підприємства як підприємства як «відкритої, матеріально-речовинної та соціально-економічної системи»;
- б) концепції підприємства як «закритої системи»;
- в) концепції підприємства як «соціотехнічної системи»;
- г) концепції підприємства як «економічної системи».

7. Стратегічне управління – це управління в соціально-економічних системах, в якому можна виділити:

- а) функціональний бік, при якому управління розглядається як сукупність видів діяльності, спрямованих на досягнення певних результатів;
- б) процесний – як дію з виявлення і розв'язання проблем, тобто процес підготовки і прийняття рішень;
- в) елементний – як процес організації взаємозв'язку певних структурних елементів;
- г) все зазначене.

8. При стратегічному управлінні найважливішими критеріями ефективності управління є:

- а) забезпечення прибутковості;
- б) раціональне використання виробничого потенціалу;
- в) своєчасність і точність реакції організації на нові запити ринку і зміни в оточенні;
- г) обсяг виробництва товарів та послуг.

9. Стратегічне управління – це:

- а) довгострокове планування;
- б) набір дій і рішень щодо формування стратегії, яка повинна забезпечити компанії найкраще конкурентне становище в зовнішньому середовищі і досягнення поставлених цілей;
- в) система відслідкування зовнішнього середовища;
- г) аналіз сильних і слабких сторін діяльності організації.

10. Основними елементами системи стратегічного управління є:

- а) стратегічне планування, реалізація стратегії, стратегічний контроль;
- б) суб'єкти й об'єкти стратегічного управління;
- в) стратегія, структура, організаційна культура;
- г) менеджмент, маркетинг, бенчмаркінг.

11. Спосіб поєднання компонентів системи для найліпшого виконання головної мети підприємства – це:

- а) стратегія;
- б) місія;
- в) структура;
- г) політика.

12. Сучасне стратегічне управління – це:

- а) управління на основі контролю;
- б) управління на основі екстраполяції;
- в) управління на основі екстрених рішень;
- г) управління на основі стратегічного передбачення.

13. Основними складовими процесу стратегічного управління є:

- а) стратегічне планування, реалізація стратегії, стратегічний контроль;
- б) суб'єкти та об'єкти стратегічного управління;
- в) стратегічне планування і тактичне планування;
- г) менеджмент, маркетинг, бенчмаркінг.

14. У чому полягають основні відмінності між стратегічним управлінням в комерційній організації й державній установі?

- а) відмінностей немає;
- б) у комерційній організації можна організувати стратегічне управління, а в державній установі – ні;
- в) є відмінності в способах формування місії й цілей, у способах моніторингу й контролю, у характері відповідальності;
- г) у комерційній організації є місія, а в державній установі немає.

15. Визначіть послідовність етапів еволюції стратегічного управління:

- а) бюджетування, довгострокове планування, стратегічне планування, стратегічне управління;
- б) довгострокове планування, бюджетування, стратегічне планування, стратегічне управління;
- в) стратегічне планування, довгострокове планування, бюджетування, стратегічне управління;

г) цільове планування, довгострокове планування, стратегічне планування, стратегічне управління;

16. Яка з наведених характеристик відповідає етапу розвитку стратегічного управління «бюджетування»?

- а) екстраполяція сформованих у минулому тенденцій розвитку фірми, цей підхід, більш відомий у нас як метод «планування від досягнутого»;
- б) формальне планування, пов'язане з розрахунками відповідних показників, веденням форм фінансової звітності, складання щорічних фінансових кошторисів;
- в) аналіз як внутрішніх можливостей організації, так і зовнішніх конкурентних сил і пошук, шляхів використання зовнішніх можливостей обліком специфіки організації;
- г) комплекс не тільки стратегічних управлінських рішень, які визначають довгостроковий розвиток організації, але і конкретних дій, які забезпечують швидке реагування підприємства на зміну зовнішньої кон'юнктури, що може викликати перегляд цілей і коректування загального напрямку розвитку.

17. Яка з наведених характеристик відповідає етапу розвитку стратегічного управління «довгострокове планування»?

- а) екстраполяція сформованих у минулому тенденцій розвитку фірми, цей підхід, більш відомий у нас як метод «планування від досягнутого»;
- б) формальне планування, пов'язане з розрахунками відповідних показників, веденням форм фінансової звітності тощо, обмежувалося лише складанням щорічних фінансових кошторисів;
- в) аналіз як внутрішніх можливостей організації, так і зовнішніх конкурентних сил і пошук, шляхів використання зовнішніх можливостей обліком специфіки організації;
- г) комплекс не тільки стратегічних управлінських рішень, які визначають довгостроковий розвиток організації, але і конкретних дій, які забезпечують швидке реагування підприємства на зміну зовнішньої кон'юнктури, що може викликати необхідність стратегічного маневру, перегляд цілей і коректування загального напрямку розвитку.

18. Яка з наведених характеристик відповідає етапу розвитку стратегічного управління «стратегічне планування»?

- а) екстраполяція сформованих у минулому тенденцій розвитку фірми, цей підхід, більш відомий у нас як метод «планування від досягнутого»;
- б) формальне планування, пов'язане з розрахунками відповідних показників, веденням форм фінансової звітності тощо, обмежувалося лише складанням щорічних фінансових кошторисів;

в) аналіз як внутрішніх можливостей організації, так і зовнішніх конкурентних сил і пошук, шляхів використання зовнішніх можливостей обліком специфіки організації;

г) комплекс не тільки стратегічних управлінських рішень, які визначають довгостроковий розвиток організації, але і конкретних дій, які забезпечують швидке реагування підприємства на зміну зовнішньої кон'юнктури, що може викликати необхідність стратегічного маневру, перегляд цілей і коректування загального напрямку розвитку.

19. Яка з наведених характеристик відповідає етапу розвитку стратегічного управління «стратегічне управління»?

а) екстраполяція сформованих у минулому тенденцій розвитку фірми, цей підхід, більш відомий у нас як метод «планування від досягнутого»;

б) формальне планування, пов'язане з розрахунками відповідних показників, веденням форм фінансової звітності тощо, обмежувалося лише складанням щорічних фінансових кошторисів;

в) аналіз як внутрішніх можливостей організації, так і зовнішніх конкурентних сил і пошук, шляхів використання зовнішніх можливостей обліком специфіки організації;

г) комплекс стратегічних управлінських рішень, які визначають довгостроковий розвиток організації, конкретних дій, які забезпечують швидке реагування підприємства на зміну зовнішньої кон'юнктури, що може викликати необхідність стратегічного маневру, перегляд цілей і коректування загального напрямку розвитку.

20. Теорія стратегічного планування і управління на стадії становлення була розвинена:

а) американськими дослідниками бізнесу і консультаційних фірм;

б) японськими дослідниками бізнесу і консультаційних фірм;

в) європейськими дослідниками бізнесу і консультаційних фірм;

г) дослідниками бізнесу і консультаційних фірм усіх країн світу.

21. Сутністю стратегічного управління «за допомогою вибору стратегічних позицій» є:

а) постійне спостереження за тенденціями у змінах у ринковому середовищі, відповідно здійснюється категоризація завдань за ступенями терміновості та важливості; надалі процес прийняття рішень контролюється на предмет відповідності наслідків рішень наявним у системі менеджменту стратегічним настановам;

б) необхідність у такого роду управління виникає, коли нові проблеми не тільки слабо передбачені і розвиваються дуже швидко, але і виникають практично раптово, не маючи під собою очікуваного прогнозу;

- в) ґрунтується на припущенні про те, що будь-які несприятливі явища або перспектива росту можливостей організації виникають не раптово, а зумовлюються появою сигналів-провісників;
- г) логічним розвитком стратегічного планування, суть якого полягала у доповненні планування потенціалу підприємства плануванням його стратегії.

22. Сутністю стратегічного управління за допомогою «управління на основі ранжування стратегічних завдань» є:

- а) постійне спостереження за тенденціями у змінах у ринковому середовищі, здійснення категоризації завдань за ступенями терміновості та важливості; контроль на предмет відповідності наслідків рішень наявним у системі менеджменту стратегічним настановам;
- б) ґрунтується на припущенні про те, що будь-які несприятливі явища або перспектива росту можливостей організації виникають не раптово, а зумовлюються появою сигналів-провісників;
- в) необхідність у такого роду управління виникає, коли нові проблеми не тільки слабо передбачені і розвиваються дуже швидко, але і виникають практично раптово, не маючи під собою очікуваного прогнозу;
- г) логічним розвитком стратегічного планування, суть якого полягала у доповненні планування потенціалу підприємства плануванням його стратегії.

23. Сутністю стратегічного управління за допомогою «управління в умовах стратегічних несподіванок» є:

- а) постійне спостереження за тенденціями у змінах у ринковому середовищі, здійснення категоризації завдань за ступенями терміновості та важливості; надалі процес прийняття рішень контролюється на предмет відповідності наслідків рішень наявним у системі менеджменту стратегічним настановам;
- б) ґрунтується на припущенні про те, що будь-які несприятливі явища або перспектива росту можливостей організації виникають не раптово, а зумовлюються появою сигналів-провісників;
- в) необхідність у такого роду управління виникає, коли нові проблеми не тільки слабо передбачені і розвиваються дуже швидко, але і виникають практично раптово, не маючи під собою очікуваного прогнозу;
- г) логічним розвитком стратегічного планування, суть якого полягала у доповненні планування потенціалу підприємства плануванням його стратегії.

24. Використання минулого досвіду при побудові довгострокових планів було характерним для концепції:

- а) управління на основі контролю виконання;
- б) управління на основі екстраполяції;
- в) управління на основі передбачення змін;
- г) управління на основі гнучких термінових рішень.

ТЕМА 2. ФОРМУЛЮВАННЯ БАЧЕННЯ, МІСІЇ І ЦІЛЕЙ РОЗВИТКУ ОБ'ЄКТА ПУБЛІЧНОЇ СФЕРИ

1. За відповідною спрямованістю на діяльність цілі поділяються на:

- а) стратегічні, тактичні, оперативні;
- б) економічні, техніко-технологічні, соціальні, екологічні;
- в) зовнішні та внутрішні;
- г) кількісні та якісні.

2. Якщо цілі встановлювати за критеріями кінцевого результату, вони поділяються на:

- а) фінансові і стратегічні;
- б) короткострокові та довгострокові;
- в) оперативні та перспективні;
- г) індивідуальні і групові.

3. «Дерево цілей» - це:

- а) це метод розкриття структури системи, при якому за однією ознакою її поділяють на окремі складові;
- б) процес зведення складного явища, процесу або системи до більш простих складових;
- в) це ідеальне уявлення про характер діяльності та можливості об'єкта, щодо якого її встановлено, і має відбивати об'єктивні умови його існування;
- г) це наочне графічне зображення підпорядкованості та взаємозв'язку цілей, що демонструє розподіл загальної (генеральної) мети або місії на підцілі, завдання та окремі дії.

4. Мета - це:

- а) це метод розкриття структури системи, при якому за однією ознакою її поділяють на окремі складові;
- б) процес зведення складного явища, процесу або системи до більш простих складових;
- в) це ідеальне уявлення про характер діяльності та можливості об'єкта, щодо якого її встановлено, і має відбивати об'єктивні умови його існування;
- г) це наочне графічне зображення підпорядкованості та взаємозв'язку цілей, що демонструє розподіл загальної (генеральної) мети або місії на підцілі, завдання та окремі дії.

5. Місія організації як сформульоване положення являє:

- а) визначення виду комерційної діяльності організації;
- б) сенс існування організації, її філософію;
- в) рекламний вислів;
- г) характеристику організації.

6. Що являє собою «процес адаптації» в процесі досягнення цілей?

- а) процес досягнення якісної мети, задля якої існує організація у ринковій соціально-орієнтованій економіці;
- б) погляд вищого керівництва підприємства на те, якою може чи має бути організація (підприємство) за найсприятливішого збігу обставин;
- в) це дії, за допомогою яких індивіди намагаються впливати на цілі організації, змінюючи їх;
- г) це процес, за допомогою якого забезпечується взаємозв'язок людини та організації, завдяки ототожненню окремими особами цілей організації з власними цілями.

7. Стратегічні цілі – це цілі:

- а) які встановлюють для зміцнення ділових позицій організації та її конкурентоспроможності;
- б) які спрямовані на одержання конкретних фінансових результатів;
- в) які встановлюють для кожного окремого відділу, підрозділу або служби;
- г) які встановлюють для окремого працівника.

8. У менеджменті функцією цілевстановлення є функція:

- а) організації;
- б) мотивації;
- в) планування;
- г) контролю.

9. Які цілі встановлюють у першу чергу?

- а) індивідуальні;
- б) оперативні;
- в) довгострокові;
- г) фінансові.

10. Прогноз визначає:

- а) найбільш прийнятний стан системи в межах цього напрямку;
- б) напрямок (напрямки, можливості) розвитку з різним рівнем ризиків;
- в) шлях досягнення мети, «кроки» (послідовні етапи) та окремі «сходінки» руху до них;
- г) концепцію його розвитку підприємства та основні напрямки його ділової активності.

11. Процес встановлення цілей організації здійснюється в такій послідовності:

- а) встановлення індивідуальних цілей – побудова ієрархії цілей – встановлення загальних цілей – аналіз оточення;
- б) аналіз оточення – побудова ієрархії цілей - встановлення загальних цілей - встановлення індивідуальних цілей ;
- в) аналіз оточення – встановлення загальних цілей – побудова ієрархії цілей - встановлення індивідуальних цілей ;
- г) побудова ієрархії цілей - встановлення індивідуальних цілей - встановлення загальних цілей – аналіз оточення.

12. Стратегічне бачення – це:

- а) те, до чого прагне організація, кінцевий результат її діяльності;
- б) призначення, сенс існування організації;
- в) майбутній напрям розвитку організації, поняття, яке визначає, що організація прагне зробити та якою стати;
- г) заява, що відбиває місію організації та напрям її розвитку, короткострокові, середньострокові та довгострокові цілі, а також стратегію.

13. Мета у порівнянні з прогнозом визначає:

- а) найбільш прийнятний стан системи в межах цього напрямку;
- б) напрямок (напрямки, можливості) розвитку з різним рівнем ризиків;
- в) шлях досягнення мети, «кроки» (послідовні етапи) та окремі «сходишки» руху до них;
- г) концепцію його розвитку підприємства та основні напрямки його ділової активності.

14. Мета в управлінні — це:

- а) ідеальний образ бажаного, можливого та необхідного стану об'єкта;
- б) те до чого прагнуть;
- в) кінцевий результат діяльності;
- г) всі відповіді вірні.

15. Хто формулює місію організації?

- а) керівник (або власник);
- б) рада директорів спільно з консультантами;
- в) керівництво спільно з працівниками підприємства;
- г) вища організація.

16. Правильно сформульовані цілі мають відповідати таким вимогам:

- а) реальність, конкретність, досяжність; погодженість; вимірюваність; однозначність для сприйняття, ясність; гнучкість;
- б) прийнятність; відображення змісту діяльності;

в) вимогливість, орієнтація на високий результат, успіх (а не на процес); наукова обґрунтованість;
г) всі відповіді вірні.

17. Головна, загальна ціль організації, яка визначає причину її існування:

- а) місія;
- б) стратегія;
- в) стратегічний план;
- г) отримання прибутку.

18. Конкретизує статус і забезпечує напрям та орієнтири для визначення цілей:

- а) стратегічний план;
- б) місія;
- в) довгострокова ціль;
- г) прогноз.

19. Цілі, які відтворюють нагальні потреби компанії для забезпечення її нормальної роботи й ефективної віддачі результатів, тобто визначають у цілому умови виживання компанії:

- а) загальні цілі;
- б) стратегічні цілі;
- в) фінансові цілі;
- г) довгострокові цілі.

20. Хто формулює місію (програмну заяву) і стратегічне бачення організації?

- а) споживачі;
- б) конкуренти;
- в) власник організації або вище керівництво;
- г) усі разом.

21. Фінансові цілі – це:

- а) які встановлюють для зміцнення ділових позицій організації та її конкурентоспроможності;
- б) які спрямовані на одержання конкретних фінансових результатів;
- в) які встановлюють для кожного окремого відділу, підрозділу або служби;
- г) які встановлюють для окремого працівника.

22. Описова функція стратегічного аналізу:

- а) поділяє підхід до підприємства як до «відкритої» системи;
- б) створює передумови для виявлення можливих і неможливих тенденцій розвитку середовища;
- в) вимагає дослідження взаємовпливу факторів з визначенням причин, що зумовили наявний стан середовища;
- г) реалізується у вигляді побудови моделей середовища з визначенням найістотніших його елементів.

23 . Які цілі встановлюють у першу чергу?

- а) короткострокові;
- б) оперативні;
- в) стратегічні;
- г) фінансові.

24. Індивідуальні цілі – це:

- а) які встановлюють для зміцнення ділових позицій організації та її конкурентоспроможності;
- б) які спрямовані на одержання конкретних фінансових результатів;
- в) які встановлюють для кожного окремого відділу, підрозділу або служби;
- г) які встановлюють для окремого працівника.

25. Що являє собою «процес ідентифікації» в процесі досягнення цілей?

- а) якісна мета, задля якої існує організація у ринковій соціально-орієнтованій економіці
- б) погляд вищого керівництва підприємства на те, якою може чи має бути організація (підприємство) за найсприятливішого збігу обставин;
- в) це дії, за допомогою яких індивіди намагаються впливати на цілі організації, змінюючи їх;
- г) це процес, за допомогою якого забезпечується взаємозв'язок людини та організації, завдяки ототожненню окремими особами цілей організації з власними цілями.

26. Стратегічне бачення – це:

- а) те, до чого прагне організація, кінцевий результат її діяльності;
- б) призначення, сенс існування організації;
- в) майбутній напрям розвитку організації, поняття, яке визначає, що організація прагне зробити та якою стати;
- г) заява, що відбиває місію організації та напрям її розвитку, короткострокові, середньострокові та довгострокові цілі, а також стратегію.

27. Місія являє собою:

- а) спосіб сприйняття, імідж підприємства;
- б) послання, адресоване зовнішнім і внутрішнім користувачам, у якому викладається причина існування підприємства і його характерні риси;
- в) визначення напрямів діяльності й розподілу ресурсів підприємства;
- г) документ, який конкретизує стратегічні цілі підприємства.

ТЕМА 3. СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

1. Метод управління, що володіє потенційними можливостями об'єднати планування і контроль:

- а) стратегічне управління;
- б) управління за цілями;
- в) оперативне управління;
- г) стратегічне планування.

2. Стратегічний план розвитку – це:

- а) те, до чого прагне організація, кінцевий результат її діяльності;
- б) призначення, сенс існування організації;
- в) майбутній напрям розвитку організації, поняття, яке визначає, що організація прагне зробити та якою стати;
- г) заява, що відбиває місію організації та напрямок її розвитку, короткострокові, середньострокові та довгострокові цілі, а також стратегію.

3. Яке зі сформульованих положень відбиває зміст функції «планування»?

- а) процес спонукання себе та інших до діяльності для досягнення особистої мети або цілей організації;
- б) процес забезпечення того, що організація дійсно досягає поставлених перед нею цілей;
- в) обумовлює рішення про те, якими повинні бути цілі організації та що потрібно робити, щоб досягти цих цілей;
- г) процес створення структури організації, визначення, хто буде конкретно виконувати конкретні завдання з великої кількості завдань організації.

4. План визначає:

- а) найбільш прийнятний стан системи в межах цього напрямку;
- б) напрямок (напрямки, можливості) розвитку з різним рівнем ризиків;
- в) шлях досягнення мети, «кроки» (послідовні етапи) та окремі «сходи» руху до них;
- г) концепцію його розвитку підприємства та основні напрямки його ділової активності.

5. Чим відрізняється тактичний план від операційного?

- а) тактичний план ширше від операційного, дозволяє здійснити стратегічні цілі;
- б) тактичні плани розробляються для реалізації стратегічних планів, але з урахуванням конкретних умов дня, а операційні визначають конкретні механізми й послідовність здійснення окремих дій;
- в) операційні й тактичні плани – це одне і теж;
- г) операційні плани дозволяють спланувати крупні операції на ринку, а тактичні – досягти конкретних тактичних цілей.

6. Яке з наведених стверджень є правильним:

- а) складання стратегічного плану – це функція вищого керівництва;
- б) складання стратегічного плану – це справа консультантів по стратегічному плануванню;
- в) складання стратегічного плану – це функція планового відділу;
- г) складання стратегічного плану – це процес, у якому обов'язково повинні брати участь менеджери всіх рівнів управління, спеціалісти й ті, хто безпосередньо буде його виконувати.

7. Найбільш поширений компонент формального планування:

- а) прогноз;
- б) кошторис;
- в) бюджет;
- г) штатний розпис.

8. Загальні орієнтири для дій і прийняття рішень:

- а) правила;
- б) політика;
- в) тактика;
- г) процедури.

9. «Планова модель» щодо розробки стратегії характеризується тим, що..

- а) використовується в умовах нестабільного середовища; головне тут — урахування зовнішніх імпульсів і можливості перегляду встановлених стратегій, при чому процес розробки та коригування стратегій може бути дещо спонтанним, слабо контрольованим;
- б) стратегія розробляється, виконується та оцінюється у плановому режимі за допомогою різних моделей і методів визначають можливі результати і знаходять найефективніший шлях досягнення цілей;
- в) використовуються більш неформальні методи побудови стратегій, що базуються на особистому досвіді керівника-підприємця, його знаннях щодо логіки функціонування галузі;
- г) керівник є головним стратегом–архітектором, який має вирішальний голос при аналізі, формуванні альтернатив і визначенні основних стратегій.

10. За напрямками діяльності на підприємстві цілі поділяються на:

- а) стратегічні, тактичні, оперативні;
- б) економічні, техніко-технологічні, соціальні, екологічні;
- в) зовнішні та внутрішні;
- г) кількісні та якісні.

11. За спрямованістю дій цілі поділяються на:

- а) стратегічні, тактичні, оперативні;
- б) економічні, техніко-технологічні, соціальні, екологічні;
- в) зовнішні та внутрішні;
- г) кількісні та якісні.

12. «Підприємницька модель» щодо розробки стратегії характеризується тим, що..

- а) використовується в умовах нестабільного середовища; головне тут – урахування зовнішніх імпульсів і можливості перегляду встановлених стратегій, при чому процес розробки та коригування стратегій може бути дещо спонтанним, слабо контрольованим;
- б) стратегія розробляється, виконується та оцінюється у плановому режимі із залученням спеціального штату висококваліфікованих фахівців, які за допомогою різних моделей і методів визначають можливі результати і знаходять найефективніший шлях досягнення цілей;
- в) використовуються більш неформальні методи побудови стратегій, що базуються на особистому досвіді керівника-підприємця, його знаннях щодо логіки функціонування галузі;
- г) керівник є головним стратегом–архітектором, який має вирішальний голос при аналізі, формуванні альтернатив і визначенні основних стратегій.

13. Модель «навчання на досвіді» щодо розробки стратегії характеризується тим, що..

- а) використовується в умовах нестабільного середовища; головне тут – урахування зовнішніх імпульсів і можливості перегляду встановлених стратегій, при чому процес розробки та коригування стратегій може бути дещо спонтанним, слабо контрольованим;
- б) стратегія розробляється, виконується та оцінюється у плановому режимі із залученням спеціального штату висококваліфікованих фахівців, які за допомогою різних моделей і методів визначають можливі результати і знаходять найефективніший шлях досягнення цілей;

- в) використовуються більш неформальні методи побудови стратегій, що базуються на особистому досвіді керівника-підприємця, його знаннях щодо логіки функціонування галузі;
- г) керівник є головним стратегом–архітектором, який має вирішальний голос при аналізі, формуванні альтернатив і визначенні основних стратегій.

15. Одноосібний підхід щодо планування стратегії характеризується тим, що..

- а) використовується в умовах нестабільного середовища; головне тут - урахування зовнішніх імпульсів і можливості перегляду встановлених стратегій, при чому процес розробки та коригування стратегій може бути дещо спонтанним, слабо контрольованим;
- б) стратегія розробляється, виконується та оцінюється у плановому режимі із залученням спеціального штату висококваліфікованих фахівців, які за допомогою різних моделей і методів визначають можливі результати і знаходять найефективніший шлях досягнення цілей;
- в) використовуються більш неформальні методи побудови стратегій, що базуються на особистому досвіді керівника-підприємця, його знаннях щодо логіки функціонування галузі;
- г) керівник є головним стратегом–архітектором, який має вирішальний голос при аналізі, формуванні альтернатив і визначенні основних стратегій.

16. Проєкт – це:

- а) функціональна область організації, яка вивчає споживачів, їх запити, потреби, характеристики тощо;
- б) форма комунікації, що обслуговує ринок, стимулює попит і просування продукції, послуг, ідей до споживача шляхом інформування про споживчі властивості і якість товару;
- в) унікальне нововведення, при якому досягнення поставлених цілей здійснюються співробітниками організації в межах установленої вартості, термінів і якості виконання;
- г) метод, за допомогою якого дана компанія проводить порівняння своєї діяльності з практикою інших компаній з метою здійснення конкретних змін, що дозволяють поліпшити діяльність компанії і підвищити її конкурентоспроможність.

17. Бюджет визначається як:

- а) метод планування розподілу ресурсів, охарактеризованих у кількісному виразі;
- б) грошове вираження діяльності організації чи споживання ресурсів;
- в) узагальнюючий термін, який використовується для визначення і матеріальних благ, і непомітних послуг;

г) зміна структури і статусу підприємства шляхом злиття, відокремлення, поглинання, перетворення.

18. Політика організації:

- а) несе в собі обмежувальний або приписувальний характер дій або відношень в організації, створює загальну «атмосферу» де й відбувається діяльність;
- б) це репутація (імідж);
- в) це довгостроковий курс розвитку фірми, спосіб досягнення цілей, який вона визначає для себе і альтернативних варіантів керуючись власними міркуваннями;
- г) є способом встановлення взаємодії фірми із зовнішнім середовищем.

19. Загальносвітовою тенденцією планування розвитку регіонів є:

- а) кооперація;
- б) інтеграція;
- в) централізація;
- г) децентралізація.

20. У стратегічному плануванні розвитку регіонів часто використовується кластерний підхід. Кластер – це:

- а) економічно найпотужніше підприємство (компанія) регіону;
- б) галузеве об'єднання підприємств;
- в) підприємства різних галузей, технологічно пов'язані між собою і територіально сконцентровані;
- г) підприємства та інші об'єкти, що знаходяться в руках одного власника.

21. Вибір сценарію стратегії розвитку регіону ґрунтується на:

- а) баченні майбутнього;
- б) врахуванні наявного економічного потенціалу;
- в) врахуванні місткості ринку;
- г) врахуванні комбінацій сильних і слабких сторін регіону, зовнішніх можливостей і загроз.

22. Сукупність форм взаємодії держави і бізнесу для вирішення суспільно значущих завдань на взаємовигідних умовах поділу вигід і відповідальності, визначених законодавством, називається:

- а) державно-приватна інтеграція;
- б) державно-приватна кооперація;
- в) державно-приватне партнерство;
- г) державно-приватна консолідація.

23. Обов'язковість узгодження регіональних пріоритетів із державними пріоритетами регіонального розвитку передбачена:

- а) Законом України «Про засади державної регіональної політики» ;
- б) Законом України «Про державні цільові програми»;
- в) Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні»;
- г) Законом України «Про державне прогнозування та розроблення планів економічного і соціального розвитку».

24. Законом України «Про засади державної регіональної політики» з метою поліпшення фінансування регіональних програм розвитку передбачено:

- а) залучення коштів приватних інвесторів;
- б) перерозподіл податкових надходжень на користь регіонів;
- в) створення фонду регіонального розвитку;
- г) запровадження державної субвенції розвитку.

25. У державному управлінні розрізняють планування для:

- а) міністерств, галузей та сфер економічної діяльності;
- б) галузей національної економіки;
- в) міністерств, галузей, сфер економічної діяльності, територій;
- г) регіону, району, міста.

26. На формування сприятливого середовища для розвитку підприємницького сектора, залучення інвестицій, забезпечення соціальних потреб населення, підвищення рівня його життя спрямовано такі базові планувальні документи місцевого рівня:

- а) стратегії та щорічні програми місцевого розвитку;
- б) Генеральні плани населених пунктів;
- в) щорічні програми соціально-економічного розвитку та культурного розвитку території;
- г) усі перелічені документи.

27. Умови соціально-економічного розвитку, напрями дій та заходи на середньострокову перспективу для досягнення стратегічних цілей визначає:

- а) Стратегія економічного та соціального розвитку України;
- б) Регіональна стратегія розвитку;
- в) Прогноз економічного та соціального розвитку регіону;
- г) Стратегія розвитку галузей економіки (сфер діяльності).

28. Суб'єктом національної системи планування на національному рівні є:

- а) обласна рада та обласна державна адміністрація;
- б) асоціація бізнесу;

- в) орган місцевого самоврядування;
- г) центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики.

29. Суб'єктом національної системи планування на регіональному рівні є:

- а) обласна рада та обласна державна адміністрація;
- б) Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України;
- в) орган місцевого самоврядування;
- г) центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики.

30. Суб'єктом національної системи планування на місцевому рівні є:

- а) обласна рада та обласна державна адміністрація;
- б) Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України;
- в) орган місцевого самоврядування;
- г) центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики.

ТЕМА 4. МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ СТРАТЕГУВАННЯ ОБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОЇ СФЕРИ

1. Детальний, всебічний, комплексний план, набій дій і рішень, які керівництво розробляє та приймає для досягнення цілей:

- а) стратегія;
- б) місія;
- в) політика;
- г) тактика.

2. Забезпечення впровадження змін в організації шляхом розподілу ресурсів, адаптації до зовнішнього середовища, внутрішньої координації та забезпечення майбутніх змін у діяльності – це основне завдання, яке вирішує:

- а) політика;
- б) тактика;
- в) стратегія;
- г) планування.

3. Стратегію здебільшого розробляє:

- а) найвище керівництво;
- б) керівники всіх рівнів управління;
- в) керівники функціональних служб;
- г) всі бажаючі.

4. За рівнем управління, на якому розробляють стратегію, розрізняють:

- а) корпоративну, ділову, функціональну, оперативну стратегію;
- б) стратегію зростання, стабілізації, скорочення;

- в) активну, пасивну стратегію;
- г) фінансову, соціальну, адаптивну стратегію.

5. За стадією «життєвого циклу» організації розрізняють:

- а) корпоративну, ділову, функціональну, оперативну стратегію;
- б) стратегію зростання, стабілізації, скорочення;
- в) активну, пасивну стратегію;
- г) фінансову, соціальну, адаптивну стратегію.

6. За характером поведінки організації на ринку розрізняють:

- а) корпоративну, ділову, функціональну, оперативну стратегію;
- б) стратегію зростання, стабілізації, скорочення;
- в) активну, пасивну стратегію;
- г) фінансову, соціальну, адаптивну стратегію.

7. Активна стратегія характеризується:

- а) диверсифікацією, технологічною орієнтацією, наступальністю;
- б) концентрацією діяльності фірми на визначеному сегменті ринку;
- в) ринковою орієнтацією, оборонною стратегією;
- г) використанням вже перевірених управлінських рішень і методів.

8. Основний напрям дій, слідування якому в довгостроковій перспективі має привести організацію до мети – це:

- а) стратегія;
- б) місія;
- в) тактика;
- г) управління.

9. Найбільш поширені, перевірені практикою стратегії розвитку бізнесу називають:

- а) базисними;
- б) ринковими;
- в) інтегрованими;
- г) корпоративними.

10. До стратегій концентрованого зростання належать стратегії, які пов'язані зі зміною:

- а) продукту і/та ринку;
- б) становища фірми у галузі;
- в) ринку, продукції, галузі;
- г) галузі та технології.

11. Стратегія, відповідно до якої фірма робить все, щоб з цією продукцією на цьому ринку завоювати найкращі позиції:

- а) стратегія посилення позиції на ринку;
- б) стратегія вертикальної інтеграції;
- в) стратегія ліквідації;
- г) стратегія скорочення витрат.

12. Стратегія, яка передбачає пошук нових ринків для продукції, яка уже виробляється:

- а) стратегія скорочення витрат;
- б) стратегія розвитку ринку;
- в) стратегія інтегрованого зростання;
- г) стратегія ліквідації.

13. Стратегія, яка передбачає зростання за рахунок виробництва нового продукту та його реалізації на існуючому ринку:

- а) стратегія зворотної вертикальної інтеграції;
- б) стратегія скорочення витрат;
- в) стратегія розвитку продукту;
- г) стратегія централізованої диверсифікації.

14. Стратегія бізнесу, яка передбачає розширення організації шляхом додавання нових структур:

- а) стратегії концентрованого зростання;
- б) стратегії інтегрованого зростання;
- в) стратегії диверсифікованого зростання;
- г) стратегії скорочення.

15. Стратегія, яка спрямована на зростання фірми за рахунок придбання постачальників або підсиленню контролю за ними, а також за рахунок утворення дочірніх структур, які є постачальниками:

- а) стратегія зворотної вертикальної інтеграції;
- б) стратегія вертикальної інтеграції;
- в) стратегія горизонтальної диверсифікації;
- г) стратегія розвитку ринку.

16. Стратегія, яка виявляється у придбанні структур, які знаходяться між фірмою та споживачем, або у контролі над ними, тобто контролі над системою розподілу та продажу:

- а) стратегія зворотної вертикальної інтеграції;
- б) стратегія вертикальної інтеграції, що йде вперед;

- в) стратегія горизонтальної диверсифікації;
- г) стратегія розвитку ринку.

17. Стратегії бізнесу, які реалізуються в тому випадку, якщо фірма далі не може розвиватися на цьому ринку із цією продукцією в межах цієї галузі:

- а) стратегії концентрованого зростання;
- б) стратегії інтегрованого зростання;
- в) стратегії диверсифікованого зростання;
- г) стратегії скорочення.

18. Стратегія, що базується на пошуку та використанні в існуючому бізнесі додаткових можливостей для виробництва нової продукції, при цьому виробництво залишається в центрі бізнесу, а нове виникає виходячи з його:

- а) стратегія розвитку ринку;
- б) стратегія горизонтальної диверсифікації;
- в) стратегія центрованої диверсифікації;
- г) стратегія вертикальної інтеграції.

19. Стратегія, що передбачає пошук можливостей зростання на існуючому ринку за рахунок нової продукції, яка потребує нової технології, що відрізняється від існуючої (при цьому нова продукція має бути зорієнтована на старих клієнтів):

- а) стратегія вертикальної інтеграції;
- б) стратегія горизонтальної диверсифікації;
- в) стратегія центрованої диверсифікації;
- г) стратегія розвитку ринку.

20. Стратегія, яка полягає в тому, що фірма розширюється за рахунок виробництва технологічно нової продукції, яку реалізують на нових ринках:

- а) стратегія розвитку ринку;
- б) стратегія горизонтальної диверсифікації;
- в) стратегія централізованої диверсифікації;
- г) стратегія конгломератної диверсифікації.

21. Стратегії бізнесу, які реалізуються тоді, коли фірма потребує перегруповання сил після довгого періоду зростання або у зв'язку з необхідністю підвищення ефективності, коли спостерігається спад і кардинальні зміни в економіці:

- а) стратегії концентрованого зростання;
- б) стратегії інтегрованого зростання;
- в) стратегії диверсифікованого зростання;
- г) стратегії скорочення.

22. Стратегія, яка застосовується у крайньому випадку, коли фірма не може вести далі свій бізнес:

- а) стратегія ліквідації;
- б) стратегія скорочення витрат;
- в) стратегія розвитку ринку;
- г) стратегія вертикальної інтеграції.

23. Якщо фірма може проводити послідовну реалізацію кількох стратегій, тоді вважають, що вона реалізує:

- а) комбіновану стратегію;
- б) диверсифіковану стратегію;
- в) концентровану стратегію;
- г) інтегровану стратегію.

24. За розробку і вибір корпоративної стратегії відповідає:

- а) вище керівництво компанії;
- б) керівники функціональних служб;
- в) керівник планово-економічного відділу;
- г) керівники всіх рівнів управління.

25. В заходах по реалізації стратегії приймають участь:

- а) вище керівництво підприємства;
- б) менеджери всіх рівнів управління і робітники підприємства;
- в) керівники всіх функціональних служб;
- г) всі бажаючі.

26. Стратегія, яка розповсюджується на напрям діяльності компанії:

- а) корпоративна;
- б) ділова;
- в) функціональна;
- г) операційна.

27. Стратегія, яка відноситься до дій окремих служб і відділів підприємства:

- а) корпоративна;
- б) ділова;
- в) функціональна;
- г) операційна.

28. Стратегія, метою якої є захист стратегічно важливих джерел сировини, зменшення залежності від постачальників:

- а) стратегія диверсифікації;

- б) стратегія регресивної інтеграції;
- в) стратегія прогресивної інтеграції;
- г) ресурсна стратегія.

29. До функціональних стратегій належать:

- а) стратегія горизонтальної і вертикальної інтеграції;
- б) стратегія скорочення і ліквідації;
- в) маркетингова і виробнича стратегія;
- г) міжнародна та багатонаціональна стратегія.

30. Які стратегії належать функціональних:

- а) активна і пасивна стратегія;
- б) стратегія горизонтальної і вертикальної інтеграції;
- в) фінансова та інноваційна стратегія;
- г) міжнародна та багатонаціональна стратегія.

31. Значення даної функціональної стратегії зростає в наукомістких сферах бізнесу, в її основі знаходиться управління дослідженнями, розробками, створення та використання нововведень різних типів:

- а) інноваційна стратегія;
- б) виробнича стратегія;
- в) фінансова стратегія;
- г) стратегія управління персоналом підприємства.

31. Варіант стратегії, що включає концентрацію на певного покупця чи кінцеве використання продукту, яких не помітили чи якими знехтували лідери галузі:

- а) стратегія вільної ніши;
- б) стратегія індивідуального іміджу;
- в) стратегія задоволеного послідовника;
- г) стратегія “найкращої якості”.

32. Здатність забезпечити покупця унікальною і більшою цінністю у вигляді нової якості товару, особливих споживчих властивостей чи післяпродажного обслуговування – це:

- а) диференціація;
- б) конкуренція;
- в) концентрація;
- г) інтеграція.

33. Сучасна стратегія – це:

- а) метод пристосування й налагодження взаємодії із зовнішнім середовищем та

«інструмент»

діяльності керівництва й управлінського персоналу;

- б) «визначник», «індикатор» основних напрямів досягнення поставленої мети та основа для стратегічного аналізу;
- в) обидві відповіді вірні.

34. При визначенні стратегії слід керуватись підходом:

- а) стратегія як процес;
- б) стратегія як результат;
- в) стратегія як засіб;
- г) стратегія як комбінація процесу, засобу та результату.

35. Стратегію як мету управління можна визначити як:

- а) ідеальну модель підприємства, в якій реалізується бачення його керівників (власників);
- б) наперед визначений результат діяльності підприємства;
- в) систему управлінських рішень;
- г) систему організаційних рішень.

ТЕМА 5. АНАЛІЗ СЕРЕДОВИЩА ФУНКЦІОНУВАННЯ ОБ'ЄКТА ПУБЛІЧНОЇ СФЕРИ

1. З погляду взаємодії з зовнішнім середовищем, організація є:

- а) закритою системою;
- б) складною системою;
- в) відкритою системою;
- г) незалежною системою.

2. Які фактори зовнішнього середовища вивчають у першу чергу, якщо організація починає діяльність за кордоном?

- а) фактори конкуренції;
- б) політичні (правові), економічні, соціокультурні;
- в) споживачів;
- г) технологічні.

3. Макрооточення організації – це:

- а) фактори, що знаходяться з нею в безпосередній взаємодії;
- б) фактори, що створюють загальні умови існування організації;
- в) все те, що оточує організацію зовні;
- г) фактори правового та політичного регулювання.

4. До складу факторів, що характеризують сильні і слабкі сторони організації, не належать:

- а) репутація (імідж);
- б) ресурсний потенціал;
- в) соціокультурне середовище;
- г) людські ресурси.

5. До економічних чинників, які враховують в процесі аналізу зовнішнього середовища належать:

- а) митна, кредитна політика;
- б) рівень зайнятості населенні, платіжний баланс країни, темпи інфляції, стабільність валюти;
- в) зміна демографічних умов, рівень конкуренції;
- г) оцінка поточних стратегій конкурентів, аналіз майбутніх цілей конкурентів.

6. SNW – аналіз досліджує:

- а) внутрішнє середовище;
- б) зовнішнє середовище;
- в) макрооточення організації;
- г) фактори прямого впливу на організацію.

7. До політичних чинників, які враховують в процесі аналізу зовнішнього середовища належать:

- а) середньорічний темп інфляції, рівень розвитку фінансової системи держави;
- б) показники податкової системи та зовнішньоекономічної діяльності країни, дефіцит бюджету країни;
- в) угоди щодо тарифів і торгівлі між країнами, нормативні акти місцевих органів влади й уряду;
- г) життєві цикли різних товарів і послуг, рівень доходів населення.

8. До ринкових чинників, які враховують в процесі аналізу зовнішнього середовища належать:

- а) легкість виходу на ринок, рівень конкуренції, життєві цикли різних товарів і послуг;
- б) кредитна політика місцевих органів влади, дефіцит бюджету;
- в) середньорічний темп інфляції, платіжний баланс країни;
- г) оцінка поточних стратегій конкурентів, аналіз майбутніх цілей конкурентів.

9. Чинники зовнішнього середовища, що впливають безпосередньо на ефективність роботи організації, їх аналіз дозволяє уточнити стратегію та закріпити її позиції на ринку:

- а) соціальні чинники;
- б) чинники конкуренції;
- в) економічні чинники;
- г) ринкові чинники.

10. Процес, за допомогою якого проводиться діагноз внутрішніх проблем організації:

- а) внутрішній аудит;
- б) аналіз зовнішнього середовища;
- в) дослідження сильних та слабких сторін внутрішнього середовища;
- г) PEST-аналіз.

11. До складових, що характеризують сильні і слабкі сторони діяльності підприємства, не належать:

- а) репутація (імідж), організаційна культура;
- б) ресурсний потенціал;
- в) законодавча і нормативна база;
- г) компетенції.

12. Сфера внутрішнього середовища організації, яка охоплює процеси, пов'язані з реалізацією продукції:

- а) фінансова;
- б) маркетингова;
- в) виробнича;
- г) організаційна.

13. У процесі формування корпоративної стратегії за допомогою SWOT-аналізу визначаються:

- а) стратегія адаптації до зовнішнього середовища і стратегія адаптації до ресурсів підприємства;
- б) стратегія формування середовища;
- в) стратегія активного наступу і стратегія пасивної оборони;
- г) ділова, функціональна і операційна стратегія.

14. Сфера внутрішнього середовища організації, яка складається з таких процесів, як взаємодія керівників і виконавців, наймання, навчання персоналу, оцінка результатів праці і стимулювання:

- а) кадрова;
- б) виробнича;
- в) організаційна;
- г) маркетингова.

15. Сфера внутрішнього середовища організації, яка містить комунікаційні процеси, організаційну структуру, норми, правила, процедури, розподіл прав і відповідальності, ієрархію підпорядкування:

- а) кадрова;
- б) маркетингова;
- в) організаційна;
- г) виробнича.

16. Метод, який дозволяє провести вивчення внутрішнього і зовнішнього середовища організації, виявити спочатку сильні та слабкі сторони, а так же загрози і можливості, а далі – встановити зв'язки між ними:

- а) SWOT-аналіз;
- б) PEST-аналіз;
- в) «мозковий штурм»;
- г) матриця БКГ.

17. Інструмент стратегічного аналізу, яким досліджуються політичні, економічні, соціокультурні і технологічні аспекти зовнішнього середовища організації:

- а) PEST-аналіз;
- б) прогнозування;
- в) SWOT-аналіз;
- г) внутрішнє управлінське обстеження.

18. Стратегічний аналіз (за правильного його застосування) виконує такі функції:

- а) контролюючу, мотиваційну, організаційну;
- б) виховну, організаційну, консультативну;
- в) управлінську, дослідницьку, організаційну;
- г) описову, роз'яснювальну та прогнозну.

19. Конкретний інструмент стратегічного аналізу тільки зовнішнього середовища організації:

- а) SNW-аналіз;
- б) PEST-аналіз;
- в) SWOT-аналіз;
- г) внутрішнє управлінське обстеження.

20. Описова функція стратегічного аналізу:

- а) поділяє підхід до підприємства як до «відкритої» системи;
- б) створює передумови для виявлення можливих і неможливих тенденцій розвитку середовища;

- в) вимагає дослідження взаємовпливу факторів з визначенням причин, що зумовили наявний стан середовища;
- г) реалізується у вигляді побудови моделей середовища з визначенням найістотніших його елементів.

21. Діяльність з оцінки стану організації з метою визначення проблем її розвитку й імовірності настання кризи:

- а) внутрішній аналіз;
- б) діагностика;
- в) зовнішній аналіз;
- г) управлінське консультування.

22. Роз'яснювальна функція стратегічного аналізу:

- а) поділяє підхід до підприємства як до «відкритої» системи;
- б) створює передумови для виявлення можливих і неможливих тенденцій розвитку середовища;
- в) вимагає дослідження взаємовпливу факторів з визначенням причин, що зумовили наявний стан середовища;
- г) реалізується у вигляді побудови моделей середовища з визначенням найістотніших його елементів.

23. При проведенні SWOT-аналізу визначаються:

- а) основні стратегічні групи конкурентів фірми;
- б) частка ринку підприємства та темпи її зростання;
- в) сильні та слабкі сторони фірми, загрози і можливості із зовнішнього середовища;
- г) п'ять основних сил конкуренції.

24. Прогнозна функція стратегічного аналізу:

- а) поділяє підхід до підприємства як до «відкритої» системи;
- б) створює передумови для виявлення можливих і неможливих тенденцій розвитку середовища;
- в) вимагає дослідження взаємовпливу факторів з визначенням причин, що зумовили наявний стан середовища;
- г) реалізується у вигляді побудови моделей середовища з визначенням найістотніших його елементів.

25. Основною метою SWOT-аналізу є:

- а) аналіз зовнішнього середовища організації;
- б) аналіз внутрішнього стану організації;
- в) спільні дослідження оточення організації та її внутрішнього стану;
- г) аналіз конкурентоспроможності організації.

26. Які складові входять в ієрархічну модель середовища БКГ (BCG)?

- а) внутрішнє середовище, середовище завдань, зовнішній прошарок середовища;
- б) підприємство, сегмент ринку, галузь, національна економіка, світова економіка;
- в) внутрішнє середовище, зовнішнє середовище;
- г) макросередовище, мікросередовище.

27. Інструмент стратегічного аналізу, яким досліджуються політичні, економічні, соціокультурні і технологічні аспекти зовнішнього середовища організації:

- а) PEST-аналіз;
- б) прогнозування;
- в) SWOT-аналіз;
- г) внутрішнє управлінське обстеження.

28. Які складові входять в модель середовища Діллі і Томпсона ?

- а) внутрішнє середовище, середовище завдань, зовнішній прошарок середовища;
- б) підприємство, сегмент ринку, галузь, національна економіка, світова економіка;
- в) внутрішнє середовище, зовнішнє середовище;
- г) макросередовище, мікросередовище.

29. Процес, який допомагає розпізнати можливості та загрози для досягнення цілей організації:

- а) аналіз зовнішнього середовища;
- б) аналіз внутрішнього середовища;
- в) прогнозування;
- г) реалізація стратегії.

30. Складність зовнішнього середовища характеризується:

- а) силою, з якою зміна одного фактора впливає на решту факторів зовнішнього середовища;
- б) відносною швидкістю і різними темпами зміни факторів середовища;
- в) кількістю інформації про середовище та рівнем упевненості у її точності;
- г) системою факторів, що впливають на організацію, зумовлену кількістю, різноманітністю зв'язків і наслідків впливу.

31. Рухомість зовнішнього середовища характеризується:

- а) силою, з якою зміна одного фактора впливає на решту факторів зовнішнього середовища;
- б) відносною швидкістю і різними темпами зміни факторів середовища;
- в) кількістю інформації про середовище та рівнем упевненості у її точності;
- г) системою факторів, що впливають на організацію, зумовлену кількістю, різноманітністю зв'язків і наслідків впливу.

32. Де виявляють можливості й погрози для SWOT – аналізу?

- а) у макрооточенні організації;
- б) у безпосередньому оточенні організації;
- в) у зовнішньому середовищі в цілому;
- г) у внутрішньому середовищі організації.

33. Невизначеність зовнішнього середовища характеризується:

- а) силою, з якою зміна одного фактора впливає на решту факторів зовнішнього середовища;
- б) відносною швидкістю і різними темпами зміни факторів середовища;
- в) кількістю інформації про середовище та рівнем упевненості у її точності;
- г) системою факторів, що впливають на організацію, зумовлену кількістю, різноманітністю зв'язків і наслідків впливу.

34. Взаємозв'язок факторів зовнішнього середовища характеризується:

- а) силою, з якою зміна одного фактора впливає на решту факторів зовнішнього середовища;
- б) відносною швидкістю і різними темпами зміни факторів середовища;
- в) кількістю інформації про середовище та рівнем упевненості у її точності;
- г) системою факторів, що впливають на організацію, зумовлену кількістю, різноманітністю зв'язків і наслідків впливу.

35. Яку назву має аналіз факторів макрооточення організації?

- а) ТОП – аналіз;
- б) ПЕСТ – аналіз;
- в) ССЗМ – аналіз;
- г) 7S- аналіз.

36. До основних факторів макросередовища відносять:

- а) економічні, політичні, правові, технологічні, соціокультурні фактори;
- б) ринкові, фактори конкуренції;
- в) споживачів, конкурентів, постачальників;
- г) політичні і правові фактори.

37. До основних факторів безпосереднього оточення відносять:

- а) економічні, політичні, правові, технологічні, соціокультурні фактори;
- б) ринкові, фактори конкуренції;
- в) споживачів, конкурентів, постачальників;
- г) політичні і правові фактори.

38. Метод, що базується на аналізі прямокутної системи координат, де на вертикальній осі відкладається значення внутрішніх параметрів – фінансових показників та показників стабільності, а на горизонтальній осі – значення зовнішніх параметрів – конкурентної переваги підприємства та привабливості галузі:

- а) GE/McKinsey;
- б) PEST-аналіз;
- в) MAI;
- г) SPACE-метод.

39. Початковим етапом стратегічного планування є:

- а) розроблення проекту Стратегії;
- б) визначення учасників процесу планування;
- в) ініціювання розроблення стратегії;
- г) цілепокладання.

40. Аналіз зацікавлених сторін та формування робочих груп відбувається на такому етапі стратегічного планування:

- а) етап формування системи моніторингу;
- б) етап оцінювання ситуації;
- в) етап ініціації та підготовки до планування;
- г) етап впровадження стратегії.

41. За обсягами, структурою, рівнем використання, ступенем зношеності основних фондів та розгалуженістю виробничої бази оцінюється:

- а) економічний потенціал громади;
- б) науково-технічний потенціал громади;
- в) просторово-економічний потенціал громади;
- г) стан навколишнього природного середовища

42. Шляхом виявлення основних напрямів соціально-економічного розвитку і спрямування інвестицій проводиться оцінка:

- а) економічного потенціалу громади;
- б) науково-технічного потенціалу громади;
- в) просторово-економічного потенціалу громади;
- г) природно-ресурсного потенціалу громади.

43. Опитування громадської думки щодо пріоритетів та напрямів розвитку адміністративно-територіальної одиниці проводять на такому етапі стратегічного планування:

- а) етап формування системи моніторингу;
  - б) етап аналізу та оцінювання ситуації;
  - в) етап підготовки до планування;
  - г) етап впровадження стратегії.
- сторін;

44. Результати соціально-економічного аналізу муніципального утворення оформлюються у вигляді такого розділу стратегії:

- а) Профіль громади;
- б) порівняльний аналіз;
- в) SWOT-аналіз;
- г) PESTLE-аналіз.

45. SWOT-аналіз муніципального утворення (міста, села, селища) передбачає:

- а) визначення сильних та слабких сторін, можливостей та загроз внутрішнього середовища муніципального утворення;
- б) визначення сильних та слабких сторін внутрішнього середовища муніципального утворення, можливостей та загроз зовнішнього оточення;
- в) ресурсний аналіз муніципального утворення;
- г) планування сильних та слабких сторін, можливостей та загроз зовнішнього середовища муніципального утворення.

ТЕМА 6. ТЕОРІЇ І МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ПУБЛІЧНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

1. Організаційні зміни:

- а) певний етап розвитку організації;
- б) план розвитку, організації на перспективу;
- в) перехід організації до якісно нового стану або істотна модифікація частини організації;
- г) є необхідною передумовою розвитку будь-якої організації.

2. Управління організаційними змінами:

- а) координація дій співробітників організації для досягнення її цілей у нових умовах розвитку;
- б) зобов'язання співробітників організації до зміни своєї поведінки;
- в) є прерогативою топ-менеджменту;

г) посилення контролю за відхиленнями у процесі виконання плану.

3. Концепція аналізу "силового поля" в управлінні змінами це:

- а) один з інструментів, який передбачає аналіз факторів та сил, що підштовхують і сприяють змінам;
- б) один з інструментів, який передбачає аналіз факторів та сил, що стримують зміни;
- в) один з інструментів, який передбачає аналіз факторів та сил, що підштовхують і сприяють змінам, чи навпаки стримують їх;
- г) основний набір інструментів управління змінами

4. Метод подолання опору змінам "явного і не явного примусу" як правило використовується:

- а) коли інші методи не спрацьовують та є занадто дорогими;
- б) коли необхідно швидко здійснити зміни;
- в) коли необхідно швидко здійснити зміни та ініціатори змін володіють значною силою;
- г) для активізації командної роботи.

5.Що потрібно зробити, щоб колектив добровільно підтримав зміни?

- а) залучити людей активно приймати участь на всіх етапах запровадження змін;
- б) пояснити людям важливість запровадження змін;
- в) застосовувати методи стимулювання та примус;
- г) застосувати інструменти маніпуляції.

6.Опір змінам це:

- а) реакція людей на зміни у зв'язку з відсутністю інформації;
- б) природна реакція людей на зміни;
- в) брак досвіду керівництва організувати процес запровадження змін;
- г) відповідальність працівників за майбутній розвиток організації.

7.Моніторинг процесу змін – це:

- а) форма організації управління запланованим бюджетом;
- б) механізм спостереження за результатом змін;
- в) форма контролю за персоналом;
- г) дослідження розвитку організаційних підсистем.

8.Ефективність роботи команди по запровадженню змін залежить від:

- а) розподілу функцій та ролей між членами команди;
- б) управління функціональними обов'язками членів команди;
- в) особистої мотивації членів команди;
- г) управління кількісним складом команди.

10. Мотивація персоналу – це:

- а) створення економічних стимулів до праці, направлених на досягнення цілей організації;
- б) процес стимулів працівників до діяльності, направленої на досягнення цілей організації;
- в) спонукання людини до найповнішого використання своїх знань, здібностей, вмінь і навичок;
- г) реалізація демократичного стилю управління персоналом.

11. Управління проектами змін – це:

- а) вміння вчасно реагувати на зміни, що виникають в ході проекту;
- б) мистецтво виробки та прийняття управлінського рішення;
- в) управління змінами для досягнення мети проекту;
- г) діяльність, що спрямована на практичне втілення проекту.

12. Стратегія змін – це:

- а) моніторинг дієвості реалізації змін;
- б) план заходів щодо поліпшення діяльності організації;
- в) стратегія управління організацією на етапі проведення змін;
- г) стратегія диверсифікації виробництва та реалізації продукту.

13. Команда – це:

- а) творчий колектив однодумців;
- б) неформальна група в організації;
- в) невелика кількість працівників з додатковими навичками і знаннями, які віддані спільним цілям виконання, взаємодіють між собою;
- г) усі працівники організації.

14. Роль керівника організації в процесі змін полягає в:

- а) розробці концепції змін;
- б) формуванню команди;
- в) менеджменті процесу змін;
- г) контролю процесу змін.

15. Завдання реалізації функції контролю у процесі запровадження змін полягає в:

- а) визначення якості виконаної роботи;
- б) порівнянні досягнутих та намічених результатів;
- в) координації зусиль учасників процесу змін;
- г) організації діяльності структурних одиниць організації для реалізації змін.

16. Під найбільш повним визначенням поняття «зміни» слід розуміти:

- а) перетворення організації між двома моментами часу;

- б) організацією нових ідей або моделей поведінки;
- в) послідовність подій, які призвели, до змістовної зміни організації;
- г) емпіричне спостереження відмінностей у формі, якості, або стані якого небудь організаційного елемента протягом певного часу.

17. Реактивні зміни в організації спрямовані на:

- а. попередження можливих проблем;
- б. усунення виявлених відхилень;
- в. виявлення реакції організації на зміну зовнішнього середовища;
- г. формування сприятливого інвестиційного клімату в організації.

18. Проактивні зміни в організації носять:

- а) попереджувальний характер;
- б) корегуючий характер;
- в) стратегічний характер;
- г) ситуаційний характер.

19. Зміни в організації можуть відбуватися на рівні:

- а) виключно організації в цілому;
- б) лише окремого підрозділу;
- в) індивідуума, групи, організації в цілому;
- г) інформаційних технологій,

20. Управління змінами в організації:

- а) є необхідним для забезпечення стабільного розвитку організації;
- б) потребує залучення зовнішніх консультантів;
- в) використовується лише у великих організаціях;
- г) без викликів зовнішнього середовища застосовувати недоцільно.

21. Стратегія змін в організації – це:

- а) форма вибору напрямку зовнішньої зміни організації;
- б) підхід до здійснення змін, обраний у залежності від конкретних обставин;
- в) механізм реалізації маркетингової стратегії організації;
- г) полігон інноваційних змін в організації.

22. За наявності достатнього часу для проведення змін використовується такий метод впровадження змін:

- а) керування опором;
- б) адаптація;
- в) примус;
- г) криза.

23. Зміни, які поводяться під час виконання стратегії – це:

- а) оперативні зміни;
- б) стратегічні зміни;
- в) поточні зміни;
- г) обов'язкові зміни.

24. Поетапні зміни в організації – це коли:

- а) зміни відбуваються швидко;
- б) зміни не відбуваються взагалі;
- в) зміни розтягнуті в часі на декілька етапів;
- г) усі відповіді правильні.

25. Одномоментні зміни в організації – це коли:

- а) зміни відбуваються швидко;
- б) зміни не відбуваються взагалі;
- в) зміни розтягнуті в часі на декілька етапів;
- г) усі відповіді правильні.

26. Фундаментальні зміни в організації передбачають внесення змін в:

- а) місію та організаційну культуру;
- б) систему мотивування та оплати праці;
- в) норми та правила поведінки;
- г) функціональні стратегії.

27. Готовність організації до змін залежить від:

- а) участі менеджерів, співробітників організації;
- б) культури організації, її розмірів, структури, виду продукту, який вона виробляє, від її позиції на ринку, її віку;
- в) ринку; галузі, в якій працює організація;
- г) бажання співробітників.

28. Подолання опору в процесі управління стратегічними змінами досягається за рахунок:

- а) власного прикладу керівника;
- б) надання відомостей і комунікацій;
- в) примушення;
- г) всі відповіді вірні.

29. Який з прийомів проведення стратегічних змін є небажаним?

- а) власний приклад керівника;
- б) надання відомостей і комунікацій;
- в) примушення;

г) маніпулювання підлеглими з боку менеджменту шляхом апелювання до емоцій працівників.

30. В процесі проведення стратегічних змін важко змінювати:

- а) стратегію;
- б) структуру;
- в) організаційну культуру;
- г) місію.

31. Якщо стратегічні зміни організації не є істотними та їх здійснення мало стосується діяльності підприємства у цілому, тоді це:

- а) незмінне функціонування;
- б) звичайне перетворення;
- в) помірне перетворення;
- г) перетворення функціонування.

32. Метод впровадження організаційних змін, який небажаний з точки зору негативних соціальних наслідків, однак необхідний в умовах дефіциту часу – це:

- а) адаптація;
- б) криза;
- в) примушування;
- г) управління опором.

33. Джерелом опору під час впровадження стратегічних змін є:

- а) окремі люди та групи людей;
- б) керівники та виконавці;
- в) організаційна система та організаційна культура;
- г) усі відповіді правильні.

34. Метод подолання опору, який має найбільшу ефективність в умовах дефіциту часу, це:

- а) примусове управління змінами;
- б) адаптивне управління змінами;
- в) кризове управління змінами;
- г) метод «аккордеона»;

35. До первинних факторів, що впливають на зміну організаційної культури відносяться:

- а) зовнішній та внутрішній дизайн і оформлення приміщень;
- б) система передачі інформації та організаційні процедури;
- в) ставлення до роботи і стиль поведінки керівників;

г) філософія та зміст існування підприємства.

36. Метод управління змінами, що має назву "акордеона", характеризується таким основним недоліком:

- а) великий тиск часу;
- б) ризик провалу;
- в) повільність;
- г) складність.

ТЕМА 7. УМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЧНОГО КОНТРОЛЮ

1. В заходах по реалізації стратегії приймають участь:

- а) вище керівництво підприємства;
- б) менеджери всіх рівнів управління і робітники підприємства;
- в) керівники всіх функціональних служб;
- г) всі бажаючі.

2. Хто є учасниками реалізації стратегії?

- а) вище керівництво;
- б) менеджери всіх рівнів управління;
- в) менеджери всіх рівнів управління та співробітники організації;
- г) менеджери середнього й низового рівнів управління.

3. Чинник, який дуже часто може бути вирішальним під час вибору стратегії зростання організації:

- а) сильні сторони галузі та організації;
- б) цілі фірми;
- в) фінансові ресурси фірми;
- г) ступінь залежності від зовнішнього середовища.

4. Основний критерій оцінки обраної стратегії:

- а) стратегія має відповідати цілям організації;
- б) стратегія має відповідати кваліфікації працівників;
- в) стратегія має відповідати зобов'язанням організації;
- г) стратегія має відповідати періоду, протягом якого відбуватимуться зміни

5. Якщо стратегія відповідає цілям організації, то подальшу її оцінку здійснюють у таких напрямках:

- а) відповідність обраної стратегії стану та вимогам зовнішнього середовища, потенціалу та можливостям;
- б) відповідність обраної стратегії стану та вимогам зовнішнього середовища, потенціалу та можливостям, прийнятність ризику, закладеного в стратегії;

- в) реалістичність передумов, закладених в основу вибору стратегії;
- г) відповідність фінансовим ресурсам.

6. Тимчасова структура, призначена для розробки і впровадження складних проектів:

- а) матрична;
- б) конгломератна;
- в) проектна;
- г) дивізіональна.

7. Яке з наведених нижче визначень відповідає терміну «дивізійна структура»?

- а) процес поділу організації на окремі елементи, кожен з яких має чітко визначену конкретну задачу і обов'язки;
- б) це поділ організації на елементи та блоки за видами товарів (чи послуг), групах споживачів або за географічними регіонами;
- в) це тимчасова структура, що створена для вирішення конкретної задачі;
- г) цей вид структури можна модифікувати у відповідності із змінами у зовнішньому середовищі та потребами самої організації;

8. Яке з наведених нижче визначень відповідає терміну «проектна структура»?

- а) процес поділу організації на окремі елементи, кожен з яких має чітко визначену конкретну задачу і обов'язки;
- б) це поділ організації на елементи та блоки за видами товарів (чи послуг), групах споживачів або за географічними регіонами;
- в) це тимчасова структура, що створена для вирішення конкретної задачі;
- г) цей вид структури можна модифікувати у відповідності із змінами у зовнішньому середовищі та потребами самої організації;

9. Яке з наведених нижче визначень відповідає терміну «адаптивна структура»?

- а) процес поділу організації на окремі елементи, кожен з яких має чітко визначену конкретну задачу і обов'язки;
- б) це поділ організації на елементи та блоки за видами товарів (чи послуг), групах споживачів або за географічними регіонами;
- в) це тимчасова структура, що створена для вирішення конкретної задачі;
- г) цей вид структури можна модифікувати у відповідності із змінами у зовнішньому середовищі та потребами самої організації

10. Яке з наведених нижче визначень відповідає терміну «конгломерат»?

- а) це різновид проектної структури;
- б) це така форма побудови організації, яка краще за інших сприяє вирішенню конкретної ситуації та містить у собі елементи різних видів структур;
- в) це тимчасова структура, що створена для вирішення конкретної задачі;

г) цей вид структури можна модифікувати у відповідності із змінами у зовнішньому середовищі та потребами самої організації.

11. На чому засновані змістовні теорії мотивації?

- а) на винагороді та покаранні;
- б) на ідентифікації потреб, які спонукають діяти так, а не інакше;
- в) на тому як поводять себе люди з урахуванням їх сприйняття і пізнання;
- г) засновані на справедливості.

12. На чому засновані процесуальні теорії мотивації?

- а) ідентифікації потреб, які спонукають діяти так, а не інакше;
- б) на винагороді та покаранні;
- в) засновані на справедливості;
- г) на тому як поводять себе люди з урахуванням їх сприйняття і пізнання.

13. До засобів впливу відносять:

- а) переконання і участь;
- б) делегування і повноваження;
- в) реалізація правил, процедур і ліній поведінки;
- г) всі відповіді вірні.

14. Що повинні робити менеджери для задоволення потреб робітників:

- а) обирати найкращі рішення за конкретними, встановленими заздалегідь критеріями;
- б) створювати умови, які б дозволили людям через досягнення цілей організації задовольняти свої потреби;
- в) посилювати керівні принципи;
- г) створювати умови для приємного спілкування.

15. Яке з наведених нижче визначень відповідає терміну «функціональна департаменталізація»?

- а) процес поділу організації на окремі елементи, кожен з яких має чітко визначену конкретну задачу і обов'язки;
- б) це поділ організації на елементи та блоки за видами товарів (чи послуг), групах споживачів або за географічними регіонами;
- в) це тимчасова структура, що створена для вирішення конкретної задачі;
- г) цей вид структури можна модифікувати у відповідності із змінами у зовнішньому середовищі та потребами самої організації.

16. Що відноситься до категорії «внутрішньої винагороди»:

- а) заробітна плата;
- б) кар'єра;
- в) відчуття виконаної роботи;

г) визнання оточення?

17. Авторитет керівника – це:

- а) можливість впливати на інших;
- б) здатність людини спонукати інших до дій та вчинків;
- в) право використовувати ресурси організації та спрямовувати зусилля працівників на досягнення результатів;
- г) це індивідуальна особливість людини.

18. Який із факторів має першочергове значення для вибору організаційної структури:

- а) технологія;
- б) стратегія;
- в) розмір організації та її галузева приналежність;
- г) динамізм зовнішнього середовища.

19. Типи організаційних культур за класифікацією Хенді поділяються на:

- а) захисників, розвідників, аналітиків, реактивні культури;
- б) лідерів, послідовників, новачків;
- в) культури, засновані на владі; рольові культури; цільові культури; особистісно – орієнтовані культури.
- г) адаптивні, хворі або неефективні, сталі.

20. Типи культур за класифікацією Майзла і Сноу поділяються на:

- а) адаптивні, хворі або неефективні, сталі;
- б) захисників, розвідників, аналітиків, реактивні культури;
- в) лідерів, послідовників, новачків;
- г) культури, засновані на владі; рольові культури; цільові культури; особистісно – орієнтовані культури.

21. Типи культур за класифікацією Томпсона і Стрікленда поділяються на:

- а) лідерів, послідовників, новачків;
- б) захисників, розвідників, аналітиків, реактивні культури;
- в) адаптивні, хворі або неефективні, сталі;
- г) культури, засновані на владі; рольові культури; цільові культури; особистісно – орієнтовані культури.

22. Яка з наведених характеристик відповідає визначенню «культури, засновані на владі»?

- а) цей тип культури існує передусім заради вигоди членів організації і, отже, рідко трапляється в комерційній сфері;

- б) до цього типу культур можна віднести компанії, очолювані або дуже сильною особистістю, або невеликою, але впливовою групою;
- в) цей тип культури притаманний для сталих організацій, як правило, вони прагнуть до суворої ієрархії й базуються на встановлених процедурах, системах і прецедентах;
- г) цей тип культури належить організаціям, діяльність яких пов'язана не з повторюваними операціями, а з вирішенням короткострокових важливих завдань.

23. Яка з наведених характеристик відповідає визначенню «рольові культури»?

- а) цей тип культури існує передусім заради вигоди членів організації і, отже, рідко трапляється в комерційній сфері;
- б) до цього типу культур можна віднести компанії, очолювані або дуже сильною особистістю, або невеликою, але впливовою групою;
- в) цей тип культури притаманний для сталих організацій, як правило, вони прагнуть до суворої ієрархії й базуються на встановлених процедурах, системах і прецедентах;
- г) цей тип культури належить організаціям, діяльність яких пов'язана не з повторюваними операціями, а з вирішенням короткострокових важливих завдань.

24. Яка з наведених характеристик відповідає визначенню «цільові культури»?

- а) цей тип культури існує передусім заради вигоди членів організації і, отже, рідко трапляється в комерційній сфері;
- б) до цього типу культур можна віднести компанії, очолювані або дуже сильною особистістю, або невеликою, але впливовою групою;
- в) цей тип культури притаманний для сталих організацій, як правило, вони прагнуть до суворої ієрархії й базуються на встановлених процедурах, системах і прецедентах;
- г) цей тип культури належить організаціям, діяльність яких пов'язана не з повторюваними операціями, а з вирішенням короткострокових важливих завдань.

25. Яка з наведених характеристик відповідає визначенню «особистісно – орієнтовані культури»?

- а) цей тип культури існує передусім заради вигоди членів організації і, отже, рідко трапляється в комерційній сфері;
- б) до цього типу культур можна віднести компанії, очолювані або дуже сильною особистістю, або невеликою, але впливовою групою;
- в) цей тип культури притаманний для сталих організацій, як правило, вони прагнуть до суворої ієрархії й базуються на встановлених процедурах, системах і прецедентах;

г) цей тип культури належить організаціям, діяльність яких пов'язана не з повторюваними операціями, а з вирішенням короткострокових важливих завдань.

26. Культури-захисники за класифікацією Майзла і Сноу:

а) спроможні поєднувати стабільність і нестабільність: за одних обставин можуть бути консервативними, а за інших – достатньо гнучкими;

б) не проводять ніяких інновацій і прагнуть перехопити досягнення своїх конкурентів;

в) постійно вишукують нові можливості для нових товарів та ринків і, отже, частіше створюють нестабільність і невизначеність;

г) існують в організаціях, що діють на достатньо добре структуризованому ринку, і їх головним стратегічним завданням є поліпшення позицій на існуючих ринках.

27. Культури-розвідники за класифікацією Майзла і Сноу:

а) не проводять ніяких інновацій і прагнуть перехопити досягнення своїх конкурентів;

б) спроможні поєднувати стабільність і нестабільність: за одних обставин можуть бути консервативними, а за інших – достатньо гнучкими;

в) існують в організаціях, що діють на достатньо добре структуризованому ринку, і їх головним стратегічним завданням є поліпшення позицій на існуючих ринках;

г) постійно вишукують нові можливості для нових товарів та ринків і, отже, частіше створюють нестабільність і невизначеність.

28. Культури-аналітики за класифікацією Майзла і Сноу:

а) існують в організаціях, що діють на достатньо добре структуризованому ринку, і їх головним стратегічним завданням є поліпшення позицій на існуючих ринках.

б) не проводять ніяких інновацій і прагнуть перехопити досягнення своїх конкурентів;

в) постійно вишукують нові можливості для нових товарів та ринків і, отже, частіше створюють нестабільність і невизначеність;

г) спроможні поєднувати стабільність і нестабільність: за одних обставин можуть бути консервативними, а за інших – достатньо гнучкими;

29. Реактивні культури за класифікацією Майзла і Сноу:

а) не проводять ніяких інновацій і прагнуть перехопити досягнення своїх конкурентів;

б) спроможні поєднувати стабільність і нестабільність: за одних обставин можуть бути консервативними, а за інших – достатньо гнучкими;

- в) постійно вишукують нові можливості для нових товарів та ринків і, отже, частіше створюють нестабільність і невизначеність;
- г) існують в організаціях, що діють на достатньо добре структуризованому ринку, і їх головним стратегічним завданням є поліпшення позицій на існуючих ринках.

30. Моніторинг - це:

- а) управлінська функція, яка передбачає безперервне забезпечення керівництва даними, що підтверджують наявність поступу в досягненні очікуваних результатів;
- б) управлінська функція, що застосовується періодично за потреби здійснити перевірку стану прогресу щодо досягнення очікуваних результатів;
- в) управлінська функція, що застосовується періодично з метою виявлення відхилень від запланованих результатів;
- г) вірної відповіді немає.

31. Основним завданням моніторингу є:

- а) проведення аналізу доцільності програм і видів діяльності;
- б) своєчасне виявлення відхилень, що забезпечить своєчасне корегування і розв'язання проблем;
- в) пояснення причин виникнення проблем реалізації стратегії і визначення шляхів їх розв'язання;
- г) проведення аналізу доцільності, економічності, продуктивності, результативності програм і видів діяльності.

32. З огляду на те, що саме підлягає відстеженню, розрізняють:

- а) моніторинг ситуації (чи результату) і моніторинг процесу;
- б) внутрішній та зовнішній моніторинг;
- в) моніторинг досягнення головної мети, моніторинг руху за стратегічними напрямками та моніторинг досягнення цілей;
- г) попередній, проміжний, підсумковий моніторинг.

33. Залежно від цільового призначення розрізняють:

- а) оцінювання впливу, оцінювання результативності та ефективності;
- б) попереднє, проміжне, підсумкове оцінювання;
- в) внутрішнє та зовнішнє оцінювання;
- г) початкове та підсумкове оцінювання.

34. Доступність та простоту збору інформації дозволяє врахувати такий критерій вибору індикаторів моніторингу та оцінювання реалізації прогнозів та планів:

- а) відповідності;
- б) доступності;
- в) практичності;
- г) об'єктивності.

35. Критерій вибору індикаторів моніторингу та оцінювання реалізації прогнозів та планів «об'єктивність» дозволяє:

- а) врахувати доступність та простоту збору інформації;
- б) врахувати можливість подальшого застосування інформації для ухвалення управлінського рішення;
- в) виміряти прогрес щодо виконання окремих етапів і досягнення результатів плану/програми;
- г) на підставі ознайомлення з результатами моніторингу та оцінювання дійти однакового висновку.

36. Організаційно-управлінський механізм реалізації стратегії передбачає:

- а) об'єднання коштів місцевих бюджетів на договірній основі для виконання спільних завдань розвитку муніципального утворення;
- б) розроблення та впровадження комунікаційної стратегії для інформування зацікавлених осіб про процес реалізації положень стратегії;
- в) підписання зацікавленими сторонами – представниками влади, бізнесу чи громади – меморандуму про спільне виконання операційних дій та проектів;
- г) розроблення інвестиційних проектів і бізнес-планів.

37. Фінансово-бюджетний механізм реалізації стратегії передбачає:

- а) закладання в місцевому бюджеті розвитку видатків на реалізацію заходів та проектів стратегічного плану;
- б) забезпечення розроблення детальної проектної документації та науковометодичного супроводу впровадження стратегічного плану;
- в) перегляд раніше прийнятих нормативно-правових актів обласної ради та обласної державної адміністрації щодо їх відповідності стратегічним цілям і пріоритетам;
- г) створення інвестиційно-привабливого іміджу області.

38. Залучення кредитів фінансових інституцій – це інструмент:

- а) організаційно-управлінського механізму реалізації стратегії;
- б) фінансово-бюджетного механізму реалізації стратегії;
- в) інституційного механізму реалізації стратегії;
- г) організаційно-економічного механізму реалізації стратегії.

39. Комплексне задіяння державно-приватного партнерства, кооперації, міжрегіонального та міжнародного співробітництва передбачено:

- а) організаційно-управлінським механізмом реалізації стратегії;
- б) фінансово-бюджетним механізмом реалізації стратегії;
- в) інституційним механізмом реалізації стратегії;
- г) організаційно-економічним механізмом реалізації стратегії.

ТЕМА 8. ФОРСАЙТ-МЕТОДОЛОГІЯ. РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ФОРСАЙТУ В СТРАТЕГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ.

ТЕМА 9. ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ФОРСАЙТ В ПУБЛІЧНОМУ СЕКТОРІ

1. Прогнозування служить базою для:

- а) економічного програмування та макроекономічного планування;
- б) мікроекономічного планування;
- в) фінансового моніторингу;
- г) формування стратегії.

2. Під прогнозом розуміють:

- а) перспективу розвитку організації;
- б) план розвитку організації;
- в) стратегічне бачення організації;
- г) імовірне, науково обґрунтоване міркування про можливий стан об'єкта (процесу) у майбутньому або альтернативних шляхів і строків досягнення певних результатів.

3. Основними видами прогнозів є:

- а) пошуковий і нормативний;
- б) балансовий і матричний ;
- в) ймовірнісний і реальний;
- г) стратегічне бачення та форсайт.

4. Методи прогнозування – це:

- а) заява, що відбиває місію організації та напрямок її розвитку, короткострокові, середньострокові та довгострокові цілі, а також стратегію;
- б) метод, за допомогою якого дана компанія проводить порівняння своєї діяльності з практикою інших компаній з метою здійснення конкретних змін, що дозволяють поліпшити діяльність компанії і підвищити її конкурентоспроможність;
- в) майбутній напрям розвитку організації, поняття, яке визначає, що організація прагне зробити та якою стати;
- г) сукупність прийомів і способів мислення, які дають змогу на підставі аналізу ретроспективних, зовнішніх і внутрішніх даних, а також характеру їх змін за певний період зробити висновки про вірогідність

можливого розвитку об'єкта у майбутньому .

5. Оберіть вираз, що визначає сутність стратегічного бачення:

- а) базова концепція того, що намагається зробити чи досягти підприємство;
- б) напрями розвитку;
- в) концепція і філософія діяльності на ринку;
- г) сукупність внутрішніх і зовнішніх чинників, що забезпечують успішність підприємства.

6. На основі стратегічного бачення визначають:

- а) масу прибутку у довгостроковій перспективі;
- б) наявні стратегічні прогалини;
- в) оптимальний розподіл ресурсів для досягнення результатів у різній часовій перспективі;
- г) кількісні і якісні показники розвитку організації в довгостроковій перспективі.

7. Стратегічне бачення пов'язане:

- а) з окресленням напрямів організації;
- б) з розумінням реальної дійсності існування організації;
- в) з окресленням практичних поточних дій щодо функціонування організації;
- г) з визначенням поточних прибуткових сфер діяльності організації.

8. Від сформованого бачення майбутнього організації залежить:

- а) орієнтація на цільові аудиторії;
- б) розуміння потреб реального ринку збуту;
- в) розуміння наявних конкурентних переваг товару чи послуги;
- г) визначення джерел фінансування діяльності організації.

9. На чому базуються сучасні технології прогнозування?

- а) на екстраполяції й інтерполяції;
- б) теорія розпізнавання образів ;
- в) кореляційний аналіз ;
- г) все вищезгадане.

10. Де історично уперше виник форсайт?

- а) у країнах Європи;
- б) східно-азійських країнах;
- в) у Франції;
- г) у США.

11. Яку назву має зворотний форсайту інструмент?

- а) стратегічний аналіз;
- б) хеджування;
- в) хіндсайт;
- г) бенчмаркінг.

12. Виділяють такі різновиди форсайту:

- а) реальний, часовий, довгостроковий ;
- б) технологічний, соціальний, економічний, стратегічний, галузевий;
- в) підтримуючий, ресурсний, аналітичний;
- г) всі відповіді вірні.

13. Які методи розроблено для проведення сучасного форсайту:

- а) SWOT-аналіз, PEST-аналіз, матриця можливостей, матриця погроз , профіль середовища, матриця БКГ ;
- б) інжиніринг, бенчмаркінг, моніторинг, складання карти стратегічних груп, екстраполяція, стратегування, дослідження галузі;
- в) підготовка пропозицій щодо стратегічних пріоритетних напрямів і їх прогнозно-аналітичне обґрунтування здійснюються в рамках державних цільових програм прогнозування науково-технічного та інноваційного розвитку країни.
- г) Делфі, експертні панелі, критичні технології, бібліометричний аналіз, патентний аналіз, інтерв'ю; майстерні майбутнього; форсайт-конференція; мозковий штурм; технологічна дорожня карта; розробка сценаріїв; SWOT-аналіз; PEST-аналіз; сканування горизонту (HS).

14. Пошуковий прогноз:

- а) стосується рівня розвитку науково-технічного прогресу, який приводить до народження нових товарів, що вимагають нових видів устаткування, технологій тощо;
- б) базується на аналізі кон'юнктури і тенденцій розвитку світового ринку, визначають можливості країни в експорті наукомісткої конкурентоспроможної продукції та необхідному імпорту інвестиційної й споживчої продукції;
- в) має здебільшого теоретико-пізнавальний характер, не враховує цілеспрямованих дій з боку суб'єктів управління. Його завдання – з'ясувати, як розвиватиметься досліджуваний об'єкт у разі збереження існуючих тенденцій;
- г) має управлінський характер, пов'язаний з можливістю прийняття на підставі отриманих знань управлінських рішень, здатних вплинути на досліджуваний об'єкт .

15. Нормативний прогноз:

- а) має управлінський характер, пов'язаний з можливістю прийняття на підставі отриманих знань управлінських рішень, здатних вплинути на досліджуваний об'єкт;
- б) має здебільшого теоретико-пізнавальний характер, не враховує цілеспрямованих дій з боку суб'єктів управління. Його завдання – з'ясувати, як розвиватиметься досліджуваний об'єкт у разі збереження існуючих тенденцій;
- в) стосується прогнозування руху (міграції) населення країни та регіонів, відтворення трудових ресурсів за статевовіковим складом, рівня зайнятості працездатного населення, кваліфікації професійного складу;
- г) стосуються рівня розвитку науково-технічного прогресу, який приводить до народження нових товарів, що вимагають нових видів устаткування, технологій тощо.

16. Екстраполятивний підхід до прогнозування припускає, що:

- а) економіку розглядають як єдиний об'єкт, а з іншого, – як сукупність порівняно самостійних напрямів (блоків) прогнозування;
- б) в процесі прогнозування треба рухатися від виявлення цілей та умов, що склалися, до визначення можливих напрямків розвитку економіки;
- в) зовнішнє і внутрішнє середовище бізнесу піддається постійним змінам, і внаслідок цього існує визначене число варіантів майбутнього розвитку;;
- г) економічний та інший розвиток відбувається гладко і безупинно, тому прогноз може бути простою проекцією (екстраполяцією) минулого в майбутнє.

17. Альтернативний підхід до прогнозування виходить з того, що:

- а) зовнішнє і внутрішнє середовище бізнесу піддається постійним змінам, і внаслідок цього існує визначене число варіантів майбутнього розвитку;
- б) економічний та інший розвиток відбувається гладко і безупинно, тому прогноз може бути простою проекцією (екстраполяцією) минулого в майбутнє;
- в) в економічних прогнозах усіх рівнів потрібно враховувати вимоги об'єктивних економічних законів, вітчизняний та іноземний досвід формування прогнозів;
- г) методи і моделі, які використовують під час формування прогнозів, пройшли експериментальну перевірку щодо точності у визначенні змісту процесів, які прогнозують.

Рекомендована література

1. Берданова О. В., Вакуленко В. М., Валентюк І. В., Ткачук А. Ф. Стратегічне планування розвитку об'єднаної територіальної громади: навч. посіб. Київ: 2017. 121 с.
2. Гайдученко С. О. Організаційна культура: конспект лекцій для студентів бакалавріату всіх форм навчання спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. Бекетова, 2020. 75 с.
3. Галущак М. П., Галущак О. Я., Кужда Т. І. Прогнозування соціально-економічних процесів: навчальний посібник для економічних спеціальностей. – Тернопіль: ФОП Паляниця, 2021. 160 с.
4. Гевко О.Б. , Шведа Н.М. Стратегічне управління: навч. посіб. для студентів усіх форм навчання напряму 6.030601 «Менеджмент» / О.Б.Гевко , Н.М. Шведа. -Тернопіль: ТНТУ імені Івана Пулюя, 2016. 152 с. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/21483>
5. Гира О.А., Юричина І.А. Форсайт технологія планування стратегічних напрямів розвитку економічних систем. 2019. URL: http://eir.pstu.edu/bitstream/handle/123456789/20953/%D0%92%D0%A1%D0%9D%D0%9F%D0%9A_%D0%95%D0%9F_%D0%9C%D0%B0%D1%80%D1%96%D1%83%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D1%8C_2019_p291-293.pdf?sequence=1
6. Довбня С.Б., Найдовська А.О. Стратегія підприємства. Частина 2: навч. посібник. Дніпро: НМетАУ, 2021. 92 с.
7. Євмешкіна О.Л. Теоретико-методологічні засади модернізації системи державного стратегічного планування в Україні: монографія. Київ: УкрСІЧ, 2017. 394 с
8. Довгань Л., Каракай Ю., Артеменко Л. Стратегічне управління: навч. посіб. Київ: «Центр навчальної літератури», 2019. 440с. URL: https://duikt.edu.ua/uploads/l_1233_45082245.pdf
9. Дорошук Г.А. Управління організаційним розвитком: теоретичні та концептуальні основи: монографія / під ред. С.К. Харічкова. Одеса: Бондаренко М.О., 2016. 196 с.
10. Живко З.Б. Управління змінами: навч. посіб. Львів: ЛДУВС, 2016. 251 с.
11. Захарчин Г.М., Любомудрова Н.І., Винничук Р.О., Смолінська Н.В. Корпоративна культура: навч. посіб. - Львів: «Новий Світ - 2000», 2011. 342 с.
12. Інституційно-організаційні основи проведення форсайт дослідження «Економіка України–2050»: колективна монографія / за наук. ред. д-р екон. наук, проф., чл.-кор. НАН України М.І. Скрипниченко; НАН України, ДУ «Ін-т екон. та прогнозув. НАН України». К., 2021. 492 с. URL: http://ief.org.ua/wp-content/uploads/2022/04/Forsite_Ukraine_2050-3.pdf

13. Кравченко О. І. Стратегічне управління у сфері публічного управління та адміністрування : навч.-метод. посіб. Харків : Вид-во Іванченка І.С., 2019. 137с. URL: <http://dspace.luguniv.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/4094/1/KravchenkoNavch.pdf>
14. Карпіщенко О.І., Ілляшенко К.В., Карпіщенко О.О. Стратегічне планування: навч. посіб. Суми:Сумський державний університет, 2013. 446 с.
15. Краснокутська Н.С. Стратегічне управління: навчальний посібник для студентів економічних спеціальностей / Н.С. Краснокутська, І.А. Кабанець – Харків: НТУ «ХП», 2017. 460с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/162863221.pdf>
16. Казимир В. В. Моделі та методи стратегічного управління в органах виконавчої влади України : навч. посіб. Чернігів : ЧНТУ, 2018. 151
17. Квітка С.А. Форсайт у місцевому самоврядуванні: аспекти впровадження. Видавництво "Грані". 2019. URL: <https://grani-print.dp.ua/index.php/home/article/download/102/50>.
18. Квітка С.А. Форсайт в публічному управлінні: методи і перспективи реалізації в Україні. Аспекти публічного управління. 2018. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/aplup_2018_6_8_9.pdf
19. Кузьмін О.Є., Яцура В.В., Грибик І.І., Грищук А.М., Смолінська Н.В., Гункевич М.Б., Замроз М.В. Управління змінами: навч. посіб. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. 356 с.
20. Овсянюк-Бердадіна О. Ф., Островерхов В. М. Управління змінами: навч. посіб. Тернопіль: ЗУНУ, 2023. 148с. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/48114/1/%D0%A3%D0%9F%D0%A0%D0%90%D0%92%D0%9B%D0%86%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%97%D0%9C%D0%86%D0%9D%D0%90%D0%9C%D0%98-maket.pdf>
21. Огляд форсайт-практик у публічному секторі: досвід Європарламенту, Великої Британії, Естонії та Фінляндії. URL: https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/Foresight_Public_Sector_update.pdf
22. Пічугіна Т.С., Ткачова С.С., Ткаченко О.П. Управління змінами: навч. посіб. Харків: ХДУХТ, 2017. 226 с.
23. Піжук О.І. Стратегія підприємства: навч. посіб. Державна фіскальна служба України, Університет ДФС України, [та ін.]. Ірпінь, 2018. 390 с.
24. Пилипенко О. В. Стратегічний аналіз: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл; За заг. ред. М. І. Ковалю. Київ: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2018. 350 с.

25. Саєнко М.Г. Стратегія підприємства: підручник. Тернопіль: «Економічна думка». 2006. 390с. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi74/0055132.pdf>
26. Стратегія підприємства: навч. посіб. / Т.Б. Хлевицька, М. С. Защук, О.В. Сергеева [та ін.]; за ред. Т.Б. Хлевицької. Донецьк: ДонНУЕТ, 2014. 455 с. - ISBN
27. Сумець О. М. Стратегічний менеджмент : підручник; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Кременч. льот. коледж. Харків: ХНУВС, 2021. 208с. URL: https://library.krok.edu.ua/media/library/category/pidruchniki/sumets_0004.pdf
28. Стратегічне управління: конспект лекцій. Навчальний посібник: навчальний наочний посібник для студентів, які навчаються за спеціальністю 073 «Менеджмент», спеціалізацією «Менеджмент і бізнес адміністрування» / КПІ ім. Ігоря Сікорського; уклад. Л. П. Артеменко. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. 342с. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/45891>
29. Стратегічне управління та інструменти форсайту в публічній сфері: курс лекцій для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» / Держ. біотехнол. ун-т; уклад.: О.М. Таран, Г.П. Пасемко. Харків:, 2024с.
30. Стратегічне планування: навч. посіб. / М.А.Латинін та ін. ; за заг. ред. д.е.н., проф. О.Ю. Амосова. 2-ге вид., перероб. та доп. Х. : Вид-во ХарPI НАДУ “Магістр”, 2012. 215 с.
31. Стратегічне управління та політичне прогнозування в публічній сфері: навч. посіб. / авт. кол.: С.О. Телешун, І.В. Рейтерович, С.В. Ситник, О.Г. Пухкал та ін.; за заг. ред. С. О. Телешуна, д-ра політ. наук, проф. Київ : НАДУ, 2018. 192 с.
32. Сментина Н. В., Фіалковська А. А. Стратегічне планування місцевого розвитку: навч. посіб. К.: ФОП Гуляєва В.М., 2019. 244 с.
33. Сучасні технології стратегічного управління в умовах євроінтеграції : монографія; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. І. О. Кузнецової ; Одес. нац. екон. ун-т. Харків : ПромАрт, 2018. 184 с
34. Трещов М. М. Концептуальні засади стратегічного управління ресурсним забезпеченням місцевих бюджетів : монографія; Нац. акад. держ. упр. При Президентові України, Дніпропетр. регіон. ін-т держ. упр. Дніпро : ДРІДУ НАДУ : Монолит, 2018. 307 с.
35. Таран О.М. Стратегічне управління: навч. посіб. для здобувачів першого (бакалаврського) рівня спеціальностей 073 «Менеджмент», 281 «Публічне управління та адміністрування» Харк. нац. аграр. ун-т. Харків, 2020. 345с. URL: <http://dspace.knau.kharkov.ua/jspui/bitstream/123456789/2199/4/%D0%BB2.pdf>

36. Тертичка В. В. Стратегічне управління: підручник. Київ: «К.І.С.», 2017. 932 с. URL:

https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/730632/mod_resource/content/0/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%B5%20%D1%83%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BB%D1%96%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D0%BF%D1%96%D0%B4%D1%80%D1%83%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%A2%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BA%D0%B0.pdf

37. Тертичка В. Запровадження стратегічного планування в Україні: зб. док. і матеріалів. Київ: Вид-во НАДУ при Президентові України, 2005. 154 с.

38. Управління стратегічним розвитком об'єднаних територіальних громад: інноваційні підходи та інструменти : монографія / С. М. Серьогін, Ю. П. Шаров, Є. І. Бородін, Н. Т. Гончарук [та ін.] ; за заг. та наук. ред. С. М. Серьогіна, Ю. П. Шарова. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2016. 276 с.

39. Управління змінами в публічній сфері: навч.-метод. посіб. / Авт. кол.: С. К. Хаджирадева, С. А. Романюк, В. А. Грабовський, І. М. Фищук, Д. М. Букатова]. Київ : НАДУ, 2018. 192 с.

40. Шевченко І.Б. Управління змінами: навч. посібник для студентів вищих навчальних закладів. - Київ: НТУУ «КПІ» Політехніка, 2015. 231с.

Навчальне видання

**СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ
ТА ІНСТРУМЕНТИ ФОРСАЙТУ В ПУБЛІЧНІЙ СФЕРІ**

засоби діагностики знань
(збірник тестових завдань)
для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

Укладачі:
ТАРАН Оксана Миколаївна
ПАСЕМКО Галина Павлівна

Формат 60x84/16. Гарнітура Times New Roman
Папір для цифрового друку. Друк ризографічний.
Ум. друк. арк.3,25.

Наклад ___ пр.
Державний біотехнологічний університет
61002, м. Харків, вул. Алчевських, 44.